

kunde opfattes som en Insinuation overfor alle dem, der ønske et Forsvar, i Retning af, at det, der i sidste Instans laa bagved deres Bestræbelser, var Hensyntagen til Militæret som saadant. Jeg tror, det ærede Medlem skal vogte sig noget for paa denne Maade at undersøge Hjærter og Nyre og fælde en Dom. Jeg tror ikke, at han i særlig Grad egner sig til i denne Forbindelse at staa som den ædle, den særlig fædrelandskærlige i Forhold til dem, der paa Grund af den faktiske Tilstands Forhold ville bringe et Offer for deres Lands Forsvar.

Det ærede Medlem kom ogsaa med en Bemærkning om, at han var dybt skuffet og bedrøvet over, at Venstres Regeringer i de senere Aar ikke have kunnet dæmme op for de militære Udgifter. Ja, det kan man jo sige, men vi kunne ogsaa godt overlade til hver enkelt at dømme om, hvorvidt de tro, at det ærede Medlem, hvis han i 1905 var blevet Medlem af en Venstregering, da vilde have været i Stand til at føre Udviklingen ind i en anden Retning paa dette Omraade.

Det ærede Medlem fremsatte den Udtalelse, at vi Radikale have bygget vort Forslag paa dette Omraade paa nøje Undersøgelser af, hvad vore Neutralitetspligter ere, og i Forbindelse med denne Paa-stand henviste han til de bekendte og berømmelige Haager-Konventioner. Han gik endog saa vidt som til at udtale, at disse Konventioner i Virkeligheden paa dette Omraade var de Radikales Bibel. Ja, det kan gerne være. Men det er ikke altid saa paalideligt, hvad der kommer ud af Bibelen, naar det er Fanden, der læser den. Og dertil kommer, at det turde være et Spørgsmaal, om det ærede Medlem har Ret i denne Paa-stand. Hvis vi se efter i Forsvarskommissionens Betænkning og se paa det Forslag, som de Radikale stillede der, saa vil man se, at det ikke med et eneste Ord henviser til Haager-Konventionen. Til Trods for, at den Skrivelse, som de Radikales Repræsentant rettede til den øvrige Kommission, er affattet et halvt Aar efter Haager-Konventionens Afslutning, er der ikke et eneste Ord i Betænkningen, der motiveres gennem Henvisning til Haager-Konventionens Indhold.

Det kunde derfor være, at det virkelige Forhold er dette, at selve de Herrer Radikale ikke have lagt nogen som helst Vægt paa Haager-Konventionens Bestemmelser, paa Haager-Konferencens Udbytte, før efter at Forsvarskommissionens Betænkning var fremkommen og dens For-

slag forelaa for Offentligheden og da viste sig at være et saa umuligt Forslag, at det gjaldt om at stive det af enten paa den ene eller den anden Maade. Det viste sig, at dette Forslag ikke var bygget paa den gældende praktiske Folkeret, Staterne imellem. Saa gjaldt det om at opfinde en Folkeret, som kunde passe til Forslaget. Det er det virkelige Forhold. Det er en Paa-stand, jeg her fremsætter. Og jeg skal nu søge at bevise den. Men inden jeg gaar over dertil, maa jeg gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af nogle Udtalelser, der fremkom fra det nyvalgte Medlem fra Langeland (Munch).

Jeg antager, at alle de ærede Medlemmer, der her i Salen have overværet Forhandlingerne i forrige Samling, og jeg antager, at næsten alle, der have haft en radikal Modkandidat ude ved Vælgene, ville mindes, at det, som fremhævedes som det karakteristiske ved de saa ofte paaberaabte Haager-Konventioner, var dette, at de folkeretlig set i Fremtiden delte Neutralitets-Krænkelserne i 2 Slags efter deres Art, i de tilfældige og de ikke-tilfældige, i de mindre og tilfældige og de større og tilsigtede, og at den neutrale Stat kun havde Forpligtelser overfor de mindre og tilfældige. Nu er det en Paa-stand, der ikke ganske falder sammen med selve Haager-Konventionens Indhold; thi adskillige af de Krænkelser, der nævnes, ere sandelig ikke tilfældige, de kunne kun forekomme som tilsigtede Krænkelser, det er aldeles givet. Men man vil nu alligevel sætte Skellet op efter Krænkelsernes Art og rette den neutrale Stats Forpligtelser, efter hvilken Art Krænkelserne falder ind under. Hvis man overfører denne Tankegang paa almindelige Forhold Mand og Mand imellem, vil man derud af faa den mærkelige Ting, at hvis jeg tilfældig træder en Mand paa Tæerne, saa er det en Pligt for ham at værges sig derimod, men hvis jeg med Villie og Forsæt driver ham en knyttet Næve i Ansigtet, saa skal han ikke værges sig derimod. Eller et andet Forhold. Det ærede Medlem fra Langeland talte i Gaar om, at man sagtens kunde faa nye Ministre. Lad os tænke os, at man faar et Ministerium dannet fra den Side, det ærede Medlem tilhører, og at de faa deres Militærforslag gennemførte paa Basis af den Fortolkning. Saa sker der det, at der kommer Bud til deres Krigsminister om, at der er gaaet fjendtlige Tropper i Land et eller andet Sted, f. Eks. paa Sjælland. Saa drager deres Krigsminister selvfølgelig ud mod